

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **M. Z.**

przeciwko: **B. W.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 8 marca 2012 r., sygn. akt I C 854/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego przez nią roszczenia poprzez wpisanie ostrzeżenia o toczącym w tej sprawie postępowaniu, w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) dla nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr (...), położony we W. przy ul. (...).

W uzasadnieniu niniejszego rozstrzygnięcia wskazał, że przede wszystkim powódka nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, bowiem ograniczyła się jedynie do gołosłownego powołania się na zagrożenie wyzbycia się przez pozwaną własności w/w nieruchomości.

We wniesionym na nie zażaleniu powódka zarzuciła Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia art. 730 § 1 k.p.c. i art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. poprzez oddalenie przedmiotowego wniosku w sytuacji, gdy uprawdopodobniła zarówno dochodzone roszczenie jak i interes prawny w udzieleniu jego zabezpieczenia. Zarzuciła ponadto błąd w poczynionych przez sąd ustaleniach faktycznych, skutkujący bezpodstawnym uznaniem, że nie uprawdopodobniła istnienia drugiej z w/w przesłanek.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie niniejszego zażalenia i zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia Sąd nie bada kwestii merytorycznych dotyczących zgłoszonego żądania, a jedynie ocenia, czy uprawniony uprawdopodobnił istnienie roszczenia oraz interes prawny w uzyskaniu postulowanego zabezpieczenia. Celem powództwa z art. 527 kc jest uzyskanie przez stronę powodową prawnej możliwości zaspokojenia wierzytelności przysługującej jej względem dłużnika z przedmiotów majątkowych, nabytych od niego przez pozwaną osobę trzecią, w drodze czynności zdziałanej z jej pokrzywdzeniem. Cel ten zagrożony jest potencjalnym niebezpieczeństwem zbycia tego przedmiotu majątkowego przez osobę trzecią (pозwanego w procesie pauliańskim) na rzecz kolejnej („czwartej” osoby). Wtedy bowiem, z mocy art. 531 § 2 kc, wierzyciel może wprawdzie wystąpić z powództwem przeciwko osobie czwartej, ale musi wykazać dodatkowe przesłanki, a więc, że ta kolejna osoba wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności za bezskuteczną, czyli była w złej wierze albo nabyła daną rzecz nieodpłatnie. W razie braku przesłanek skutecznego pozwania osoby czwartej wierzyciel praktycznie nie uzyskuje zaspokojenia.

Za trafne należało zatem uznać twierdzenia powódki, że zbycie w toku procesu przez pozwaną nieruchomości, które nabyła od dłużniczki w drodze darowizny, utrudni lub wręcz może nawet uniemożliwić osiągnięcie celu niniejszego postępowania. Nie oznacza to jednak, że tym samym został przez nią uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu przedmiotowego zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wymaga podkreślenia, że art. 730¹ § 1 k.p.c. stanowi o „uprawdopodobnieniu” interesu prawnego, a nie jego wskazaniu, czy powołaniu się na niego. Uprawdopodobnieniu podlegają określone okoliczności faktyczne, a nie oceny prawne. Przesłanki interesu prawnego nie można interpretować w ten sposób, iż wnioskodawca ma wskazać jedynie, że określone działanie pozwanego może być, w kontekście celu postępowania, niekorzystne dla niego, lecz musi nadto uprawdopodobnić fakty wskazujące na to, że obowiązany działania takie może podjąć. Powódka we wniosku żadnej tego rodzaju okoliczności nie tylko nie uprawdopodobniła, ale nawet nie podniosła twierdzeń o jej wystąpieniu. Wskazała jedynie, że zbycie nieruchomości przez pozwaną w toku procesu może uniemożliwić osiągnięcie celu postępowania. Przedstawiła zatem trafną, co do zasady, ocenę o charakterze prawnym, nie odnosząc się jednakże do okoliczności faktycznych sprawy. Za uprawdopodobnienie zaistnienia tej przesłanki nie można również uznać podniesionych w ramach zażalenia okoliczności, zamieszkiwania pozwanej od wielu lat w Kanadzie i snuty na tej bazie przypuszczeń odnośnie możliwości podjęcia przez nią działań, które uniemożliwią powódce realizację jej roszczenia, w przypadku ewentualnego wygrania procesu. Rozważania te mają czysto hipotetyczny charakter, przy czym pozwana zarówno w toku procesu jak i w ramach udzielonej odpowiedzi na przedmiotowe zażalenie jednoznacznie wykluczyła zamiar sprzedaży przedmiotowej nieruchomości wskazując, że służy ona zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych jej matki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

mw